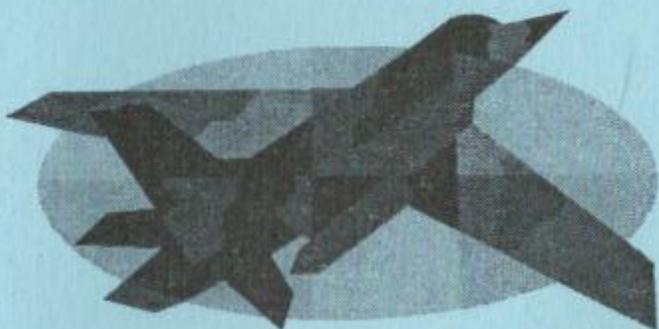

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний авіаційний університет

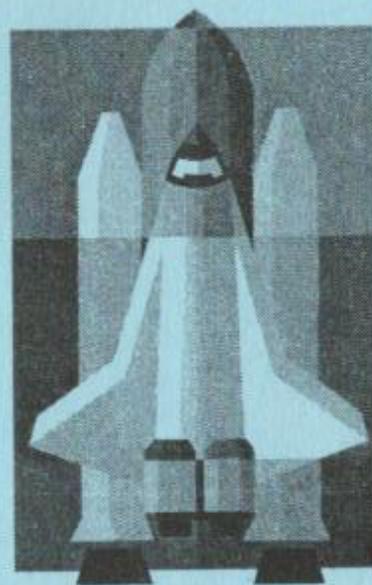

МАТЕРІАЛИ

III Всеукраїнської науково-практичної конференції

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПСИХОЛОГІЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В ОСОБЛИВИХ УМОВАХ**

19-20 лютого 2008 р.

Київ 2008

УДК: 009 (082)

Актуальні проблеми психології діяльності в особливих умовах: матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції 19-20 лютого 2008 р. / за заг. ред. О.В.Петренка, О.М.Ічанської. – К.: НАУ, 2008. – 144 с.

Містить матеріали доповідей щорічної науково-практичної конференції з проблем психології діяльності в особливих умовах.

Організаційний комітет

Голова оргкомітету:

В.П. Харченко, д-р тех.н., проф., проректор з наукової роботи
Національного авіаційного університету

Заступник голови оргкомітету:

О.В. Петренко, к.психол.н., доц., завідувач кафедри
авіаційної психології, заступник директора з наукової роботи
Гуманітарного інституту НАУ

Члени оргкомітету:

проф. Л.Ф. Бурлачук
доц. Т.В. Вашека
доц. О.М. Долгова
ст. викл. В.В.Злагодух
доц. О.М. Ічанська
проф. Г.В.Ложкін

проф. О.Р. Малхазов
доц. О.М. Назарук
доц. Л.В. Помиткіна
доц. О.В. Сечейко
проф. В.О. Татенко
доц. С.М. Хоружий

Секретаріат конференції

В.В.Злагодух (голова секретаріату)
Е.І.Кологривова
О.В.Івачевська

Рекомендовано до друку вченою радою Гуманітарного інституту НАУ (Протокол №4 від 14 лютого 2008 р.)

© Національний авіаційний
університет, 2008

Олександр Макаревич
к. психол. н., доцент, м. Київ

Процеси саморегуляції діяльності особистості

Діяльність як вид активності не може повноцінно функціонувати без саморегуляції суб'єкта цієї діяльності.

Проблемою саморегуляції діяльності займалися такі автори як О.А. Конопкін, Г.С. Нікіфоров, М.Й. Боришевський, Б.Ф. Ломов, М.В. Савчин, та ін.

Метою тез є визначення та характеристика ланок в структурі саморегуляції діяльності.

“Психічна саморегуляція людиною своєї діяльності, - пише О.А. Конопкін, - є вищим рівнем регуляції поведінкової активності біологічних систем, що відбивають якісну специфіку реалізуючих її психічних засобів відображення і моделювання дійсності і самого себе, своєї активності і діяльності, учинків, їхніх основ” [1].

Шляхом теоретичного аналізу психологічного змісту саморегуляції трудової діяльності, її процесуальної специфіки, а також на основі модифікації схем, структури процесу саморегуляції, в науковій літературі визначено основні функціональні ланки в структурі саморегуляції діяльності.

Перша, початкова ланка - постановка загальної мети (прийняття поставленої зовнішньо) трудової діяльності та окремих цілей. *Друга ланка* - формування актуального спонукання до виконання трудової діяльності, аналіз ситуації праці й прогноз її можливих змін та активних перетворень, тобто створення моделей наявної та передбачуваної ситуації. *Третя ланка* - пошук дій, операцій, засобів і способів досягнення мети, співвіднесення власних можливостей з вимогами трудового завдання та поставленою метою. *Четверта ланка* - передбачення результату власних дій. *П'ята ланка* - прийняття рішення про здійснення. *Шоста ланка* - саморегуляція виконання конкретних дій. *Сьома* - критична оцінка результатів дій, корекція діяльності у разі виявлення відхилення від початкового задуму (поставленої мети), залежно від величини відхилення мети може уточнюватись, частково змінюватись або прийматися в новому формулюванні.

Восьма - узагальнення досвіду саморегулювання (подолання мотиваційних та предметних труднощів, досвіду самокорекції, самодіагностики, емоційна зарядка та актуалізація психічної енергії для здійснення ефективного саморегулювання в майбутньому, розвиток себе як суб'єкта праці), після чого починається ніби новий цикл у процесі саморегуляції [3].

Отже, з матеріалу, що викладений вище можна зробити висновок про те, що процес саморегуляції є досить складним та координується як на стратегічному рівні - визначенням мети, на тактичному рівні - визначенням завдань відповідних дій так і на операційному рівні - корекцією та регуляцією власної діяльності.

Література

1. Конопкин О.А. Проблема осознания регулирования сенсомоторной деятельности: Автореф. дис. ... докт. психол. наук.- М., 1977. - 39 с.
2. Моросанова В.И. Индивидуальный стиль саморегуляции: феномен, структура и функции в произвольной активности человека. - М.: Наука, 2001. - 192 с.
3. Прангишвили А.С. Исследования по психологии установки.- Тбилиси, 1967. - 124 с.

Ірина Макаревич

м. Київ

Особливості та умови інтелектуальної поведінки

Розглядаючи проблему співвідношення бази інтелекту та її похідної - поведінки людини, ми можемо вести мову про ті умови, що спонукають чи трансформують одну форму поведінки в іншу. Здійснюючи історичний екскурс у минуле, ми помічаємо розмаїття підходів вчених, за наявними психо-логічними властивостями, до вивчення психологічної сутності інтелекту.

Скориставшись структурованістю поглядів на природу інтелекту, що наведена М.О. Холодною ми можемо прослідкувати умови його виникнення, розвитку, формування та функціонування протягом людського життя. Згідно запропонованої структури